

GIRL OF NY

Ilse Gevaert in haar
thuishaven, de hippe wijk
Williamsburg in Brooklyn.

CHARACTER

Zangeres **Ilse**
maakt komaf met het
perfecte schoonheids-
ideaal. In haar
strijdbare liedjes zingt
ze over menselijkheid
en liefde.

TEKST ROBERT VAN DER BROEK FOTOGRAFIE ILSEMUSIC.COM

NA JAREN VAN HARD WERKEN, breekt de Vlaamse Ilse Gevaert (34) door in Amerika. Haar clip *I Am Human* is een grote hit op YouTube en eerdaags verschijnt haar debuutalbum. Ze zingt over de schoonheid van imperfectie, met een stem die even sensueel is als betoverend. En ze is niet bang om kritisch te zijn.

ZELFBEWUST

Het gemis van haar arm heeft de ambities van Ilse nooit in de weg gestaan.

Ilse, de videoclip *I Am Human* is een hit op YouTube. Je bent mooi en zingt met overgave, maar de tekst wordt al evenzeer geroemd.

“Gelukkig maar. Het liedje gaat over mijn ‘anders zijn’ in een wereld waarin iedereen wordt geacht perfect te zijn. Ik mis namelijk mijn onderarm en dat valt op. *I Am Human* is een strijdbaar liedje. Mijn boodschap is, dat je je niets moet aantrekken van die obsessie met perfectie. Volg je hart. Je bent het ook waard mens te zijn.”

Kun je zeggen dat jij een missie hebt?

“Ja toch, zo voel ik dat wel. Ik zou het prachtig vinden als mensen zich door mijn liedjes gesterkt voelen. Er is een enorme druk van de maatschappij om perfect te zijn. Dat gaat niet. Het is zo beklemmend. Het is ook onmogelijk, want iedereen is anders.”

Je wist al op jonge leeftijd dat je soul en R&B wilde zingen.

“Mijn vader was basgitarist en draaide thuis veel rockplaten. Maar toen ik op de radio Gladys Knight, Whitney Houston en Aretha Franklin hoorde, was ik plots verslaafd. Mijn papa zei: dat is maar een fase, dat gaat voorbij. Maar dat was niet zo, ik wilde ook zo zingen, ik vond het zó mooi! Op mijn kamertje deed ik mijn heldinnen na, met mijn cassette recorder. Dan nam ik mijn zangstem op en luisterde die terug. Keer op keer. En dan maar perfectioneren, hè! Nadat ik mijn diploma Psychologie had gehaald – dat moest van mijn ouders – mocht ik naar Amerika. En daar ben ik blijven proberen.”

Je hebt zeven jaar moeten zwoegen om opgemerkt te worden, als onbekende Vlaamse in New York.

“Ja, ik heb zeven jaar *gestruggled*. Om mijn verblijf te kunnen betalen, nam ik iedere job aan die op mijn pad kwam. Ik ben nanny geweest van verweerde kindjes, die je, hoe jong ze nog zijn, behandelen als slaaf. Maar vooral heb ik klusjes gedaan in de muziekindustrie. Als achtergrondzangeres bijvoorbeeld. En als reference singer. Dat is iemand die liedjes in de studio voor anderen moet inzingen. ’s Avonds ging ik naar ‘open mic’ avonden. Daar kun je het podium op en laten zien wat je kunt. Velen zijn daar ontdekt en ik hoopte dat het mij ook zou overkomen. Dat viel tegen. Stond ik de hele avond te wachten in de coulissen en vroeg ik na middernacht: wanneer denk je dat het aan mij zal zijn? Waren ze mij gewoon vergeten. Ja, dan ben je eenzaam hoor, in de metro terug naar huis.”

Hoe kom je zo’n klap te boven?

“Ik ben de week daarop gewoon teruggegaan. Dachten ze: daar is zij alweer! Werd ik aan het begin van de avond geprogrammeerd, voor een handvol bezoekers. Maar ik zong zoals ik nog niet eerder had gezongen. En het werkte: ze vonden het zo goed dat ze mij na afloop vroegen of ik wekelijks wilde terugkomen. Zo werd ik een *regular* in de Sugar Bar in Upper West Side.”

Zong je naam toen rond in New York?

“Nou, ik was niet de enige hè? Er zijn zoveel talenten in New York. Maar ik heb toch wel naam gemaakt. Op een avond zong ik *If I Ain’t Got You* van Alicia Keys. Na afloop werd ik in de zaal aangesproken door een beroemde gast. Het was Michael Douglas, de acteur. Hij zei: ‘That was amazing, I really love your voice.’ Dat klonk echt gemeend.”

Hoe vind je je weg in de Amerikaanse muziekindustrie?

MIJN PUBLIEK werd steeds groter. Michael Douglas vond mijn stem ‘*amazing*’. Ik heb toen mijn artiestennaam Liz vervangen door mijn eigen naam. Ilse vinden de Amerikanen exotisch klinken.”

DEBUUT

Met haar eerste album hoopt ILSE door te breken naar een groot publiek.

ILSE GEVAERT

GEBOREN

Gent, 12 maart 1980

WOONPLAATS

Williamsburg, Brooklyn (New York)

DEBUUT ILSE

In het najaar van 2013 verscheen een EP van ‘I Am Human’; in januari 2015 volgt een compleet album met alle liedjes, bonus-tracks en remixes.

MOOISTE LIEDJE

Gladys Knight: Hero (Wind Beneath My Wings)

IDOOL

“Als kindje probeerde ik soulvolle zangeressen te evenaren, zoals Gladys Knight en Aretha Franklin. Echter, na een kwetsure van mijn stem heb ik geleerd om mijn eigen stem te ontdekken en gewoon mezelf te zijn.”

GERECHT

Vegetarische spaghetti

HANGOUT

Rose Bar, de lounge van The Gramercy Hotel

VERVOERMIDDEL

“Metro. En als ik hakken draag gebruik ik Uber via de Uber app.”

ILSEMUSIC.COM

“It’s all about who you know. Je moet een goed team rond je verzamelen. Mijn vriendin Juliette Jones heeft daarin een belangrijke rol gespeeld. Zij heeft als violiste al met de grootste artiesten gewerkt. Die leerde ik via haar weer kennen. Natuurlijk moet je ook iets te bieden hebben. Ik kan dat alleen door mijzelf te zijn. Dat het voor mij zo lang geduurd heeft om succes te boeken, heeft ook daarmee te maken. Ik ben natuurlijk ‘anders’ en daarbij komt, dat ik nogal eigenzinnig ben. De muziekindustrie wil dat niet. Die zoekt altijd naar copycats die precies doen wat succesvolle voorgangers ook al deden. Een platenbaas die mijn liedjes had beluisterd, wilde mij ook in zo’n keurslijf dwingen. Hij zei: ‘What’s up with all the ballads!’ Vervolgens moest ik tien uptempo’s schrijven. Heb ik nooit gedaan! Ik heb die lange weg niet afgelegd om in de pas te lopen en een robotje te zijn.”

Wat kunnen wij van je verwachten in 2015?

“Ik wil eerst op toernee gaan. Op die toernee wil ik mijn boodschap uitdragen dat we humaner met elkaar omgaan. Daarvoor gebruik ik de tekst van mijn liedje, maar dan met een ‘e’ erachter, dus *I Am Humane*. De vooruitgang heeft ons van alles gebracht, maar op het gebied van menselijkheid kunnen wij nog heel wat leren. Ik ben een groot fan van John Lennon. Zijn boodschap van vrede en verdraagzaamheid wil ik ook uitdragen. Verder hoop ik nog eens een mooie soundtrack te maken voor een goede film. Dat wil ik doen met Juliette Jones: ik zing, zij zorgt voor de strijkers. Ik houd daarvan: filmsche tracks vol poëzie en romantiek. Waar ik op hoop, is dat luisteraars mij appreciëren om wie ik ben en wat ik te vertellen heb. Ik ben blij dat mijn eerste liedjes al zo goed overkomen. Tijdens optredens zie ik mensen soms echt wenen.”